

[Helle Degn.]

Det skarpe skel mellem den lægelige og tandlægelige del af sundhedssektoren forekommer mig kunstigt, og jeg kan kun undre mig over, at socialreformkommissionen i så høj grad har negligeret en så vigtig gren af sundhedssektoren som tandlægevæsenet. Ansvar for herfor skyldes nok ikke så meget socialreformkommissionen som tandlægerne egen organisation, som ikke har villet tage noget initiativ i denne sag, men kun forhalet en løsning. Det må vel nok skyldes snævre fagforeningsinteresser, som er til skade for befolkningens tandpleje og sundhed.

Jeg finder det urimeligt, at der i 40 af landets kommuner i dag ikke er en eneste tandlæge. Derfor er der her ikke alene tale om det rent økonomiske, der er også transportproblemer og omkostnings- og arbejdstidsproblemer at tage hensyn til, når $\frac{1}{3}$ af landets befolkning desværre ikke er under tandbehandling. Tandsygdomme rammer jo hele befolkningen, og tandpleje må derfor gøres tilgængelig for og opsøge alle sociale klasser i befolkningen, hele befolkningen, uanset alder, bopæl og egen økonomisk formåen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det ville have været rart for en minister at få bare en snip af de bemærkninger, der kom som supplerende bemærkninger til spørgsmålet. Så havde der måske været anledning til at gå lidt dybere ind i det.

Jeg skal ikke kommentere, hvordan tandlægerne og tandlægerne organisation arbejder. Selve spørgsmålet om befolkningens tandpleje har været til behandling her i folketinget i et særligt udvalg, og det har selvfølgelig ikke afsluttet sit arbejde, men fortsætter formentlig i indeværende folketings-samling, hvor vi så kan få lejlighed til at drøfte disse problemer. Men jeg er helt enig med fru Helle Degn i, at problemet om befolkningens tandsundhedspleje er noget meget afgørende. Det er, som om vi måske har overset dette lidt.

Men jeg vil gerne sige, at oprettelsen af amtstandlægestillinger blev drøftet indgående i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til lov om børnetandpleje, som blev vedtaget her i folketinget i maj sidste år. Dengang kunne der ikke opnås enighed mel-

lem de berørte organisationer om oprettelsen af sådanne stillinger, og i den situation mente indenrigsministeriet ikke, at det burde foreskrives, i hvilket omfang og på hvilke betingelser amtskonsulenter i børnetandpleje burde ansættes. Indenrigsministeriet henholdt sig til bemærkningerne i betænkningen om offentlig forebyggende børnetandpleje fra 1966, hvoraf fremgik, at børnetandplejekommissionen anså det for hensigtsmæssigt, om amtsrådene oprettede stillinger som amtskonsulenter i børnetandpleje.

Det er således utvivlsomt, at indenrigsministeriet ser positivt på oprettelsen af de omtalte stillinger, men det af fru Helle Degn rejste spørgsmål synes imidlertid at have et videre sigte end oprettelsen af amtstandlægestillinger i børnetandpleje, og der har da også i den senere tid været debat om etablering af en amtstandlægeinstitution med et arbejdsområde, der rækker ud over børnetandplejen.

Jeg er bekendt med, at der for tiden forhandles mellem Amtsrådsforeningen og Dansk Tandlægeforening om oprettelsen af amtstandlægestillinger. Efter det for mig oplyste er det tanken, at amtstandlægen skal virke som rådgiver for amtsrådet i alle sager, hvor odontologisk ekspertise er påkrævet. Herudover drøftes mulighederne for, at amtstandlægen kan foretage egentlig tandbehandling af institutionsanbragte og måske også af narkomaner med smitsom leversygdom. Det er derimod ikke tanken, at disse amtstandlægeinstitutioner skal virke som klageinstans vedrørende tandlægerne honorar eller føre fagligt tilsyn med tandlægerne, idet der på anden måde allerede føres en sådan kontrol. Jeg skal her henvise til, at kontrol med tandlægerne vederlag varetages gennem kollegial kontrol og med kollegiale regler om patienternes klageadgang til Tandlægeforeningens kredsbestyrelse i første instans og til tandlægenævnet i anden instans. Endvidere følger monopoltilsynet prisudviklingen på dette område.

Den faglige kontrol med tandlægerne virksomhed varetages af sundhedsstyrelsen i medfør af loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse. Tandlæger er på samme måde som andre medicinalpersoner undergivet sundhedsstyrelsens tilsyn.